

Warszawska Jesień 2018 w prasie

21 koncertów, 10 spotkań i warsztatów, cztery instalacje, trzy projekcje filmowe i aż 13 imprez towarzyszących. Tak wygląda 61. „Warszawska Jesień”, czyli Międzynarodowy Festiwal Muzyki Współczesnej. W tym roku w aż 19 miejscach stolicy wystąpi 82 kompozytorów oraz odbędzie się 48 prapremier światowych, w tym 17 polskich i 18 zamówień kompozytorskich. Festiwal, który oprócz nurtu głównego, przygotował również ofertę adresowaną do młodych odbiorców, a także odsłonę klubową, niezwykle mocno wkroczył w drugie sześćdziesięciolecie swojego istnienia.

„Kultura wokół nas”, 21.09.2018

44 artystki wezmą udział w festiwalu: kompozytorki, reżyserki, solistki, dyrygentki i reżyserki dźwięku. To na scenie, a za kulisami? W komisji, która układa program, zasiadają kompozytorka Marta Śniady i muzykolożka Katarzyna Naliwajek. Organizacją zajmuje się dziesięć producentek, które pracują pod kierunkiem Grażyny Dziury, dyrektorki biura WJ. Anna S. Dębowska, „Gazeta Wyborca – Wysokie Obcasy”, nr 36, 15.09.2018.”

Dla melomanów tradycyjnie symbolicznym wejściem w nowy sezon muzyczny jest Warszawska Jesień, czyli już 61. Festiwal Muzyki Współczesnej w Warszawie (21-29 września), jeden z największych na świecie. Weźmie w nim udział 1200 artystów, w tym ponad 80 kompozytorów i kompozytorek. Przewodni temat tegorocznej Warszawskiej Jesieni to „res publica” w nawiązaniu do 100-lecia polskiej niepodległości.

Monika Kuc, „Rzeczpospolita – Życie regionów”, nr 205, 4.09.2018

Na stulecie odzyskania niepodległości Polski Warszawska Jesień skłania do refleksji nad tym, co właściwie odzyskano. Państwo, rzecz wspólna, obywatelskość – w tych obszarach widać, że i sto lat (z przerwami) to mało. Dyskurs muzyczny będzie rozpięty między kompozycją tekstowo- dźwiękową Rafała Augustyna i Cezarego Duchnowskiego z udziałem słów Ignacego Jana Paderewskiego i Józefa Piłsudskiego a utworem Louisa Andriessena „De Staat” według „Państwa” Platona. Filarami festiwalu będą dzieła sceniczne: „Bildbeschreibung” Agaty Zubel według Heinera Müllera (opera zamówiona przez Klanforum Wien), „Herr Thaddäus” – multimedialny spektakl na elektronikę i orkiestrę Pawła Mykietyna, „The Artist’s Way” – kompozycja multimedialna Piotra Peszata, „RECHNITZ.OPERA (Anioł Zagłady)” Wojtka Blecharza na podstawie Elfiredy Jelinek, a także „Audycja V”, „metaopera” Andrzeja Krzanowskiego (Pierwsze wykonanie utworu sprzed 40 lat).

Dorota Szwarzman, „Polityka”, nr 38, 19.09.2018

Program tegorocznej 61. już odsłony tego światowej rangi wydarzenia jest imponujący – wystarczy 48 światowych prapremier, a w festiwalu weźmie udział ponad 80 kompozytorów. Paweł Siwek, „Polskie Radio – Poranek Dwójki”, 19.09.2018

Festiwal „Warszawska Jesień” od ponad 60 lat jest kulturalną wizytówką Warszawy i Polski. Każda edycja obfituje w wiele istotnych wydarzeń, entuzjastycznie przyjmowanych przez gości z całego świata. Jestem przekonana, że również tegoroczna edycja okaże się sukcesem. Słuchaczom życzę wiele wspaniałych wrażeń – mówi Hanna Gronkiewicz-Waltz, prezydent stolicy.
Konrad Klimczak, Portal Urzędu m.st. Warszawy, 20 września 2018

Tegoroczny festiwal z okazji stulecia niepodległości poszuka mniej i bardziej odległych historycznie aluzji. Podczas inauguracyjnego koncertu usłyszymy elektroakustyczny „Przedtakt”, w którym przypomniano fragmenty przemówień Ignacego Jana Paderewskiego, Józefa Piłsudskiego i Thomasa Woodrowa Wilsona. Będą też nawiązania do historii powojennej: opera „Audycja V” Andrzeja Krzanowskiego opowiada o Grudniu 1970 i wprowadzeniu stanu wojennego. Przypomniana zostanie twórczość kompozytora Andrzeja Bieżana
Konrad Wojciechowski, „Gazeta Wyborcza Stołeczna”, nr 219, 20.09.2018

„Warszawska Jesień” od ponad pół wieku jest jednym z największych i najważniejszych festiwali muzyki współczesnej w Europie. Przez 10 dni września na koneserów czekają dziesiątki koncertów, wydarzeń, instalacji, projekcji filmowych i imprez towarzyszących.
Katarzyna Skorska, „La Vie”, nr 4, 2018

Szykujemy się też na Warszawską Jesień. **To będzie 61. Edycja festiwalu, która nadal kojarzy się z awangardą i odwagą.**
Elle, nr 10, 1.10.2018

Spotkanie młodych wykonawców z Polski i Niemiec we wspólnym zespole orkiestrowym to już tradycja festiwalu Warszawska Jesień. Contemporary Music pod dyrekcją wybitnego dyrygenta i pedagoga Rüdigera Bohna jest wspólnym coroczny projektem Warszawskiej Jesieni i Niemieckiej Rady Muzycznej. Tym razem na scenie pojawią się Frederike Möller (fortepian) oraz Katarzyna Duda (skrzypce). Soliści wykonają utwory czołowych kompozytorów europejskiego młodego pokolenia: Białorusinki Oxany Omelchuk, Polki Agaty Zubel, Austriaka Bernharda Gandera oraz klasyka XX w. Węgry Györgya Ligetiego.
Tomasz Kowalewicz, Gazeta Wyborcza – Co Jest Grane 24”, 28 września, 2018

Ale to muzyka Krzanowskiego robi największe wrażenie. Tym bardziej, że w znakomitym wykonaniu: Joanny Freszel, Cameraty Silesii i Orkiestry Muzyki Nowej pod batutą Szymona Bywalca (...) *Audycja V* jest dzieckiem swoich czasów i do nich należy. Ale bardzo dobrze, że ją w końcu pokazano światu.
Dorota Szwarzman, *Dokąd idzie Andrzej* – Blog „Co w duszy gra”, 24.09.2018

Od początku tego festiwalu wciąż czekałam na dzieło, które by mnie naprawdę poruszyło, także poziomem muzycznym. **Liczyłam w tej materii na Agatę Zubel i się nie zawiodłam.**
Bildbeschreibung, który ma podtytuł „forma operowa”, obejrzelśmy w Studiu ATM w formie

koncertowej; jedynymi elementami teatralizującymi było przestrzenne rozstawienie muzyków oraz gra świateł. **Nie wiem, jak to będzie wykonywane w przyszłości, ale wydaje mi się, że właściwie nic już więcej nie jest potrzebne.**

Dorota Szwarzman, *Domyślanie się najgorszego* – Blog „Co w duszy gra”, 28.09.2018

W tym roku na WJ najważniejsze okazały się trzy bardzo odmienne propozycje artystów polskich: Andrzeja Krzanowskiego *Audycja V* (jako usłyszany po latach głos wizjonera sprzed czterdziestu lat), Pawła Mykietyna *Herr Thaddäus* (spektakl muzyczny, który trafia idealnie w czułe punkty współczesności) oraz Agaty Zubeł *Bildbeschreibung* (forma operowa, która wrzuca odbiorców w sam środek mitu, dowodząc, że to w symbolu i metaforze przyszpilonej precyzyjnym słowem Heinera Müllera tkwi oczyszczający potencjał muzyki i spektaklu).
Ewa Szczecińska, „Ruch Muzyczny”, #10, 2018 (październik)

Na tegorocznym festiwalu nie brakło retrospektyw, lecz były one interesujące i przemyślane. Z jednej strony – udane zmierzenie się z ponad czterdziestoletnią legendą narosłą wokół *Audycji V* Andrzeja Krzanowskiego. Z drugiej – przypomnienie postaci Andrzeja Bieżana.
Krzysztof Stefański, „Ruch Muzyczny”, #10, 2018 (październik)

Koncert młodego wiedeńskiego ansamblu (przyp. Black Page Orchestra) był dla mnie najciekawszym wydarzeniem festiwalu dlatego, że stanowił praktyczny manifest muzyki aktualnej – otwartej na pozamuzyczne gesty, krytykę społeczną oraz związku z muzyką alternatywną i popularną.
Krzysztof Stefański, „Ruch Muzyczny”, #10, 2018 (październik)